

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm XXIV. Consuluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Innoc. a. et a eius irrita esse: quia quomodo potuit procedere, videlicet solus, noluit; eo autem modo, quo voluit procedere, videlicet, cum socio, non potuit. Quare ita argumentari licet: Non valet actus eo modo, quo valere potest, nisi ad id se intentio operantis saltē implicitē aut interpretatiū extendat. Sed intentio Abbatis nequaquam fuit, ut in causa illa procederet solus: *Quia interlocutoriē pronuntiavit, Coiudicem suum immeritō recusatum esse, atque iudicandi potestatem retinere, ideōq; sine ipso se procedere non posse: Consequenter noluit aliter procedere.* Ita bene notat hic Decius col. 3.

Corollarium. Iudex delegatus dubitans de potestate socij, vel eum repellere non valens, protestari potest; si non valeat sententia vtilata à duobus coniunctim, quod valere debat ut lata à se solo, vt singulariter hic notat Abb. n. 10. & sequitur Barbat. col. 7. Sin vero nihil protestatur, & sententia nomine collectivo feratur, *Nos condemnamus &c.* præsumptio est contra illum, quod nolit solus iudicare præsertim si existimet, eum priuatum non esse, argum. l. qui in aliena, 6. §. Si is qui, scilicet acquir. hæred. Qua simili ratione, fiduotantū sint Capitulares, quorum unus suspenitus, vel inhabilis, & nomine amborum, seu collectiuē decretum electionis sine protestatione formetur, *Nos eligimus*, puto irrita fore electionem: Alia vero ratio est, si plures electores sint, & unus eorum suspenitus, vel inhabilis; tum valebit decretum Capitulare cōparatione plurium. *Quia locus est regulæ, reg. 37. in 6.* Quod inutile accedit ut illud vitiare non debat, vt notat Abb. n. 11.

CAPITULUM XXIV.

Consuluit.

PARAPHRASIS.

Quæstum erat ex Innoc. III. Si partes ad testium depositiones, aut earundē publicationes, vel sententiam definitiūam, peremptoriē citate sunt ad diem definitum, & altera ad vesperam diei non aduenerit, virū eadem die Iudex in negotio pro-

cedere debeat, vel differre in diem sequentem. Deinde, si usque in sequentem diem expectatum sit, utrum contumax iterum citari debeat, et quod in die partibus designata processum non fuerit. Ad hoc respondit Papa: Si Iudicis delegati iurisdictio die illo, ad quem partes citatae sunt, non finiatur, secundum æquitatem expectandum erit in diem alterum: tum vero necesse non est, contumacem iterum citari; nisi gratiam ei Iudex facere velit. Sin autem potestas Iudicis ultra eum diem non extendatur, tum expectandum non est in diem sequentem, ne judicialis potestas frustranea sit. Cauendum quoque, ne iudicium Ecclesiasticum ad noctem differatur: Tametsi enim secundum modum Romanum, dies (naturalis) à media nocte incipiat, & sequentis noctis media parte finiatur; ita ut quod etiam in dimidiatis noctibus actum est, perinde sit, ac si quavis hora lucis actum esset, l. more 8. ff. de ferijs, tamen quod attinet ad iudicia congruum non videtur, ut ea de nocte exerceantur. Porro Iudex discretus, quando partes peremptoriē citat, non debet terminum nimis coactare; nisi necessitas cogat.

SUMMARIUM.

1. *Iudex citans partem ad certum diem, si in eo non compareat, expectare potest ad diem sequentem; non tamen tenetur, sed etiam absente parte procedere potest ad definitiūam sententiam contra contumacem.*
2. *Tenetur autem pars altera, que præsens est, expectare, si sequenti die iudicis iurisdictio non expirat; expensa tamen maiores resarciri debent, si propterea maiores factæ essent.*
3. *Omnia negotia, v.g. contractus, transactio[n]es, beneficiorum collationes, &c. ordinariè de nocte geri possunt, nisi ius scriptum aut consuetudinarium repugnet.*
4. *Iudex male agit, de nocte indicium in-*

Kkkk 3 statuerat.

*stituendo; si tamen partes nihil excipi-
ant, acta valent.*

NO T A N D V M I. Iudex peremptoriè citans partem ad certum diem, si in eo non compareat, expectare potest ad diem sequentem: Sed secundum iuris rigorem, expectare non tenetur; sed etiam absente ad definitiū sententiam procedere potest cōtra contumacem. Ratio prioris partis est. Quia secundum benignitatem tota dies parti citatæ tribui potest ad cooperandum: consequenter iudicium differri in diem sequentem. Veruntamen si partibus præsentibus ad diem constitutam Iudex non procedat, quia v. g. impeditus est, tum noua citatione opus erit, vti hīc notant Abb. n. 4. Decius col. 2. Barbat. col. 6. Ratio posterioris est: Cūm enim congruum non sit iudicia de nocte peragi, ideo pars citata ad certum diem, maturè se sistere debet. Quare si in citatione ad certam diem, hora expressa non sit, ea intelligi debet secundum qualitatem peragendi negotij: Vt si Canonici citentur ad electionem faciendam xxv. die Augusti, manè adesse debent: quia eo tempore electio peragi solet post decantatum officium de S. Spiritu. Et simili ratione, inquit Innocent. in c. cūm nobis, de elect. n. 5. Abb. hīc n. 5. Decius n. 4. Barbat. col. 6. Si Iudex consuetudinem habet certa diei parte, v. g. post meridiem iudicare, citatus ad certum diem eo tempore adesse debet.

Hinc inferunt idem Abb. & Decius, n. 2. Quod expedit particontententi, si Iudicem benignum ac sibi fauentem habeat, præserim in istis arbitrijs. Quare male agere ait Procuratores & Aduocatos, si Iudicem verbis exasperent.

Secundo insertum Abb. n. 7. & 8. Cūm Iudici hoc casu à iure concessum sit in diem sequentem iudicium prorogare, quod pars altera, quæ præsens est, expectare teneatur: adeò, vti si absq. Iudicis licentia discedat, tanquam contumax puniri possit. Neque obijci potest, talem termini productionem cedere in præiudicium alterius partis, quæ præsens est. Quia huius modici præiudicij ratio habenda non est, l. si debitori, 21. ff. de iudi-

cij. Sed æquum videtur, vt expensæ reficiantur, si propterea maiores fieri debeant, vti Gl. hīc obseruat ver. gratiam fecerit, & sequitur Abb. n. 9.

NO T A N D V M II. Si negotium speciali ratione non requirat, vt lucis tempore fiat, rectè dicitur factum die x. Aprilis, dummodi ante medium noctis fiat. Et ordinariè, inquit Decius hīc col. 4. omnia negotia denique geri possunt, nisi ius scriptum, aut consuetudinariū repugnet, sic v. g. contractus, transactiōes, testamenta, beneficiorum collationes nocte institui non prohibentur, vti Decius loco cit. exemplificat. Sed numquid iudicarius processus irritus censerī debet, si de nocte adhibitis sufficientibus luminibus institutus sit? Respond. Partes opponere se possunt, ne iudicium de nocte instituatur. Sin autem nihil excipiāt, adeoque tacitè consentiant, licet male agat Iudex, si seclusa necessitate, de nocte iudicariū processum peragat, tamen acta valere videntur cūm nullo iure irrita esse legamus. Multa enim fieri prohibitur, quæ tamen si facta sint, subsistunt, c. ad Apostolicā, 16. de regul. & monet hīc Gl. ver. tenebras, & Hostiensis apud Barbat. in hoc c. post medium contra Innoc. hīc n. 5.

C A P I T U L U M XXV.

I n s i n u a n t e .

P A R A P H R A S I S .

Robertus controuersiam habebat cum Thoma de iure parochiali: Eam Innoc. III. commiserat Episcopo Vigoriensi, eiusdem Officiali, & tertio cuidam, hac formula, vt si non omnes possent, Episcopus cum eorum altero cognosceret. Accidit autem, vt lite iam contestata, ante definitiū sententiam Episcopus Robertus in familiarem suum ascisceret, ex quo etiam dicti Officialis familiaris effectus est; ita ut vterque tanquam suspectus à Thoma recusari potuerit. Quamobrem is intelligens,